

[Gert Petersen]

lig mor og kassedame med 10.000 kr. om måneden – og skatten tager halvdelen, for fradrag er der ikke rigtig noget af – så er man mildest talt i en anden situation.

Hvis man er syg og på venteliste, eller hvis man har børn og de er på venteliste eller man er uheldig og bor i en kommune med tårnhøje daginstitutionspriser, så har det enkelte menneske det ikke let. Eller hvis man forgiftes på sit arbejde af den forurening, det åbenbart er så svært at komme til livs. Og det er ikke kun lønmodtagere. Hvis man er en lille arbejdsgiver eller en, der bare producerer selv og egentlig ikke er arbejdsgiver for nogen andre, så rammes man også af den sociale uretfærdighed, som den forrige regering gennemførte, og som åbenbart skal videreføres af denne regering. Vi mener ikke, at denne regering er en regering for disse mennesker. Der er ikke plads til dem i regeringens forestillingsverden.

Og der er såmænd heller ikke plads til en virkelig indsats for at træde op mod de magter uden for Danmark, der ikke kan få våben nok, og som tror, at stabil fred kan bygges på ubegrænset ødelæggelsesevne – i hvert fald ikke, hvis disse magter er vore såkaldte allierede.

Statsministeren kan opregne nogle smukke målsætninger – det har han gjort, det skal jeg ikke tage fra ham – men de veje og midler, han vælger, fører et helt andet sted hen end til realisering af disse smukke målsætninger.

SF siger derfor nej til et samarbejde om sådanne veje og midler. SF er i klar opposition til denne regering; det er en saglig opposition med stillingtagen fra sag til sag, men med en tyk streg under opposition. Det vil præge vore egne forslag og vores holdning til andre forslag inklusive dem, der kommer fra regeringen.

Samtidig hermed vil vi ufortrødent – det er ikke lykkedes for os endnu, men vi tænker også på de langsigtede mål – arbejde videre på at lægge grunden til det eneste varige alternativ til den politik, der har ført Danmark længere og længere ud i uføret og fortsat gør det, nemlig et arbejderflertal baseret på et samarbejde mellem SF og Socialdemokratiet og et bredt samarbejde med folkelige bevægelser uden for dette hus for at skabe mere demokrati, mere livskvalitet, solidaritet og social retfærdighed. Det mål taber vi ikke af syne, men indtil det er nået, skal vi – det vil jeg godt understrege meget stærkt – gøre, hvad vi formår for at forhindre denne regering i at lave alt for store ulykker.

Ivar Hansen (V):

Det må virke uforståeligt for offentligheden, hvis det er således, at de politiske partier ved den første debat i folketingsalen efter et valg gør det til et væsentligt tema straks at begynde at tage afstand fra hinanden, straks at begynde at gøre opmærksom på, hvor himmelvid forskel der er på mit parti og dit parti, straks at begynde at gøre opmærksom på, hvordan bestemte samarbejdsmønstre i hvert fald må forekomme fuldstændig umulige, for de passer ikke ind i vort kram.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at dansk politik med de partier, vi har haft i Folketinget i en meget lang årrække, nu engang er sådan indrettet, at for at resultater kan opnås og et samarbejde kan fungere, er det nødvendigt, at partier er parate til at samarbejde. Jeg tror ærlig talt, at det er det, offentligheden forventer af os nu, hvor vi har et valg umiddelbart bag os. Jeg tror, at vi alle sammen gør klogt i ikke at hage os for meget fast i disse partipolitiske trakasserier, men i stedet vende os til løsningen af nogle af de påtrængende opgaver, som kan glæde det enkelte menneske ude i vores samfund, og med det samme tage fat på nogle af de ganske påtrængende opgaver, der ligger umiddelbart foran, og hvoraf nogle skal løses inden for en ganske kort periode, inden Folketinget kan holde sommerferie.

I Venstres folketingsgruppe byder vi i øvrigt den nye regering velkommen. Vi håber som statsministeren, at vi nu står over for en 4-årig politisk arbejdsperiode præget af resultater, der virkelig kan give Danmark et skub fremad.

Sagen er jo, at vi står over for ganske store udfordringer. Det gælder herhjemme i vores eget samfund, men det gælder så sandelig også i forhold til omverdenen. Hvis derfor Folketingets arbejde i de kommende måneder og år skal være præget af splidagtighed og småligt partipolitisk drilleri som de fremmeste formål, er det da klart, at det vil kunne virke lammende på det danske samfund, og vi vil utvivlsomt forspilde en masse muligheder for fremdrift hos os selv og indflydelse i det internationale samarbejde.

Hvad angår politisk samarbejde i øvrigt, har vi jo i Venstre en stærk tradition i så henseende. Vi befinder os selvfølgelig bedst dér, hvor mulighederne for politisk indflydelse er størst. Derfor kender vi også samarbejdets kunst og vilkår. Da firkloverregeringen blev dannet i